

Dr Robert A. Peterson, Zbawcze dzieło Chrystusa, sesja 10, 9 Zbawcze wydarzenia, część 2, Podstawowe warunki wstępne, Wcielenie i bezgrzeszne życie Jezusa

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Chrystusowych Dziełach Zbawczych. To jest sesja 10, Dziewięć Zbawiennych Wydarzeń Chrystusa, Część Druga, Podstawowe Warunki Wstępne, Wcielenie i Bezgrzeszne Życie Jezusa.

Kontynuujemy nasze studium tego, co Jezus uczynił, aby nas zbawić, jego zbawczych dzieł i być może moim głównym punktem do wyciągnięcia z wielu punktów jest to, że śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa powinny być rozumiane razem.

Sam Jezus przewidział dwa kluczowe wydarzenia zbawienia. W Ewangelii Marka 8:31 zaczął ich nauczać, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć i być odrzuconym przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, i zostać zabity, a po trzech dniach zmartwychwstać. Zobacz także Ewangelię Marka 9:31 i rozdział 10, wersety 33 i 34.

W Ewangelii Jana 10, Jezus mówi: Dlatego Ojciec mnie miłuje, ponieważ Ja życie moje oddaję, abym je znowu wziął. Nikt mi go nie zabiera, ale Ja oddaję je z własnej woli. Mam władzę, aby je oddać; mam władzę, aby je znowu wziąć.

Otrzymałem to polecenie od mojego ojca. Jana 10:17 i 18. Paweł w Liście do Rzymian również dołącza do śmierci i zmartwychwstania Jezusa.

Jeśli ustami wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu, że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz zbawiony. Bo sercem wierzy się i zostaje usprawiedliwionym, a ustami wyznaje się i zostaje zbawionym. Rzymian 10:9 i 10.

Wielokrotnie Paweł łączy śmierć i zmartwychwstanie Jezusa jako swoje główne wydarzenia zbawcze. Nie będę czytał wszystkich tych fragmentów, ale wspomnę o nich na wypadek, gdybyś chciał je sam sprawdzić. Rzymian 4:25, 2 Koryntian 5:15, Filipian 3:10, Dzieje Apostolskie 2:22-24, Hebrajczyków 1:3, 1 Piotra 1:11. Pismo Święte jednoznacznie stawia śmierć i zmartwychwstanie Jezusa w centrum uwagi, gdy mówi o Jego dziele zbawczym .

Jednak w sumie jest dziewięć zbawczych dzieł Chrystusa. Podam krótkie definicje, abyśmy byli na tej samej stronie. Wcielenie to Syn Boży, który stał się człowiekiem poprzez nadprzyrodzone poczęcie w łonie Maryi.

Bezgrzeszne życie Chrystusa to życie od narodzin do śmierci bez grzechu w myśli, słowie lub uczynku. Uważam te dwa za niezbędne warunki wstępne tego, co Jezus uczynił, aby nas zbawić. Kluczowymi wydarzeniami nie są jego wcielenie i bezgrzeszne życie, ale raczej jego śmierć i zmartwychwstanie.

Są one odrębne, a jednak zjednoczone w planie Boga. Ukrzyżowany jest zmartwychwstałym, a zmartwychwstały jest ukrzyżowanym. Dwa podstawowe warunki wstępne, dwa główne wydarzenia, a następnie pięć podstawowych rezultatów tego, co Jezus uczynił, aby nas zbawić.

Jego wniebowstąpienie jest jego publicznym powrotem do Ojca, wstąpieniem z Góry Oliwnej. Jego sesja jest jego zasiadaniem po prawicy Boga po wniebowstąpieniu. Pięćdziesiątnica, żydowskie święto, jest znane chrześcijanom głównie nie jako żydowskie święto, ale słusznie jako zbawcze dzieło Chrystusa wylania Ducha Świętego na jego kościół.

Jego wstawiennictwo obejmuje jego nieustanne przedstawianie w niebie jego ukończonego dzieła krzyża i jego modlitwy w imieniu jego świętych. Jego drugie przyjście jest jego powrotem w chwale pod koniec wieku, aby błogosławić swój lud i osądzić swoich wrogów. Tak więc sercem i duszą zbawczego dzieła Chrystusa jest jego śmierć i zmartwychwstanie.

Niemniej jednak jest wiele wydarzeń zbawczych i wyróżniam dziewięć najważniejszych wydarzeń z biblijnej historii. Klasycznym stwierdzeniem szerokości zbawczego dzieła Chrystusa jest to, co Jan Kalwin napisał w swoim hymnie pochwalnym na cześć Chrystusa. Jeśli szukamy zbawienia, napisał Kalwin, jesteśmy nauczani przez samo imię Jezusa.

To od Niego, 1 Koryntian 13:0. Jeśli szukamy innych darów Ducha, znajdziemy je w Jego namaszczeniu. Jeśli szukamy siły, łamaczu języka, to leży ona w Jego panowaniu.

Jeśli czystość, w Jego poczęciu. Jeśli łagodność, pojawia się w Jego narodzeniu. Bo przez swoje narodziny stał się podobny do nas pod każdym względem, Hebrajczyków 2:17, aby mógł nauczyć się odczuwać nasz ból, Hebrajczyków 5:2. Jeśli szukamy odkupienia, leży ono w Jego męce.

Jeśli uniewinnienie, w Jego potępieniu. Jeśli odpuszczenie przekleństwa, w Jego krzyżu, Galacjan 3:13. Jeśli zadośćuczynienie, w Jego ofierze. Jeśli oczyszczenie jest w Jego krwi.

Jeśli pojednanie, w Jego zstąpieniu do piekła, co Kalwin rozumiał jako przyjęcie przez Jezusa kary piekła na krzyżu. Jeśli umartwienie ciała, w Jego grobie. Jeśli nowość życia, w Jego zmartwychwstaniu.

Jeśli nieśmiertelność, w tym samym. Jeśli dziedzictwo królestwa niebieskiego, w jego wejściu do nieba. Jeśli ochrona, jeśli bezpieczeństwo.

Jeśli obfite zaopatrzenie we wszelkie błogosławieństwa w Jego królestwie. Jeśli niezakończony oczekiwanie sądu, w mocy danej Mu do sądenia. Krótko mówiąc, ponieważ obfituje w niego bogaty zapas wszelkiego rodzaju dóbr, pijmy do syta z tego źródła, a nie z żadnego innego.

Teraz zacniemy przyglądać się dziewięciu zbawczym wydarzeniom Chrystusa, jedno po drugim. Wcielenie Chrystusa. Teraz, dla nas było niezwykle ważne, aby On, który miał być naszym pośrednikiem, był zarówno prawdziwym Bogiem, jak i prawdziwym człowiekiem.

Ponieważ nasze nieprawości, niczym chmura rzucona między nami a nim, całkowicie oddzieliły nas od królestwa niebieskiego, żaden człowiek, chyba że należał do Boga, nie mógł służyć jako pośrednik w przywracaniu pokoju. Lecz kto mógłby do niego dotrzeć? Którekolwiek z dzieci Adama? Nie. Podobnie jak ich ojciec, wszyscy byli przerażeni widokiem Boga.

Co zatem? Sytuacja z pewnością byłaby beznadziejna, gdyby sam majestat Boga nie zstąpił do nas, ponieważ nie było w naszej mocy, aby wstąpić do Niego. Stąd też konieczne było, aby Syn Człowieczy stał się Emmanuelem, to znaczy Bogiem z nami, w taki sposób, aby Jego boskość i nasza ludzka natura mogły wzrastać razem przez wzajemne połączenie. Podejmując się opisu pośrednika, Paweł, słusznie, wyraźnie przypomina nam, że jest on człowiekiem, cytując, jednym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi, człowiekiem Chrystusem Jezusem.

Kolejny cytat z Calvin's Institutes. Syn musiał stać się człowiekiem, ponieważ dzieło zbawienia musiało zostać wykonane przez człowieka dla ludzi. Jest to wspaniałe pokazane w Hebrajczyków rozdział 2. W Hebrajczyków 2 dzieło zbawienia jest przedstawione w trzech obrazach.

Mamy Chrystusa jako drugiego Adama, Chrystusa jako zwycięzcę i Chrystusa jako naszego wielkiego arcykapłana. List do Hebrajczyków 2, po zacytowaniu Psalmu 8, psalmu o stworzeniu, który mówi o wielkim błogosławieństwie Adama i Ewy od Boga, by byli jego władcami pod nim, jego wiceregentami, jeśli wolisz. Których ukoronował chwałą i czcią.

Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, Hebrajczyków 2:6, cytując Psalm 8, albo Syn Człowieczy, że się o niego troszczysz. Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów. Ukoronowałeś go chwałą i czcią.

Wszystko podporządkowałeś pod jego stopy. W kontekście Psalm 8 nie mówi o Chrystusie, ale o Adamie i Ewie. I mówię to w ten sposób: w swoim wcieleniu, odkąd

Jezus stał się drugim Adamem, prawdziwym człowiekiem, wkracza do Psalmu 8. Nie przewidywał go.

Rozwazał on naszych pierwszych rodziców i ich uprzywilejowaną pozycję z racji stworzenia przez Boga. Zostali stworzeni przez Boga na obraz Boga. Ale kiedy Chrystus stał się człowiekiem, wkroczył do Psalmu 8. Teraz dotyczy to jego, ponieważ jest idealnym człowiekiem, drugim Adamem.

Autor Listu do Hebrajczyków kontynuuje i mówi: teraz poddaję wszystko jemu, Adamowi, lub ludzkości. Nie pozostawił niczego poza swoją kontrolą. Pod Bogiem Adam był małym panem, jeśli wolisz.

Miał władzę. Nie miał nadużywać stworzenia Bożego. Miał się nim opiekować.

Ale on był ponad tym. Bóg położył wszystkie te rzeczy, mówi Psalm 8, pod jego stopy. Jednak obecnie nie widzimy wszystkiego w poddaniu mu, ludzkości.

Ale widzimy tego, który na krótko został uczyniony mniejszym od aniołów, mianowicie Jezusa, ukoronowanego chwałą i czcią za cierpienie śmierci, aby z łaski Bożej za wszystkich zakosztował śmierci. Jezus, prawdziwy człowiek, Bóg-człowiek, wkracza do Psalmu 8, a teraz powiedziano o nim, że ten, który stworzył aniołów, jest trochę mniejszy od aniołów, ponieważ jest człowiekiem. A psalmista używa języka Psalmu 8. Jezus jest teraz ukoronowany chwałą i czcią.

Adam i Ewa byli tacy od stworzenia. Jezus, przez swoje potężne zmartwychwstanie, jest ukoronowany chwałą i czcią, umierając za swój lud na krzyżu. To jest drugi Adam, nowy temat stworzenia dzieła Chrystusa.

Zauważ, jak się zaczyna. Widzimy tego, który na chwilę został uczyniony niższym od aniołów. Autor Listu do Hebrajczyków rozpoczyna drugą metaforę Adama odniesieniem do Wcielenia.

Używając języka Psalmu 8, który mówił o pierwotnym stworzeniu Adama i Ewy, teraz mówi o Wcieleniu Syna Bożego. Innym tematem, który podejmuje, jest Zadośćuczynienie w rozdziale 2. Ponownie łączy trzy tematy, jeden po drugim. Myślę, że powiedziałem to wcześniej.

Biblia przeplata te tematy dzieła Chrystusa, ponieważ jest to jedno dzieło Chrystusa, jest to jeden Chrystus i jedno dzieło Chrystusa, jest to jedno zbawienie. I porozmawiamy o tym, dlaczego jest tak wiele obrazów. To bardzo dobre pytanie.

Ale później, na razie, zauważcie, że tutaj przechodzi od drugiego wyobrażenia Adama do wyobrażenia Chrystusa-Zwycięzcy. Werset 14, ponieważ zatem dzieci również mają udział w ciele i krwi, podobnie On, Syn w kontekście, podobnie uczestniczył w

tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i wyzwolić wszystkich tych, którzy przez strach przed śmiercią byli poddani niewoli przez całe życie. To jest Chrystus, nasz mistrz, Chrystus, nasz zwycięzca, nie tylko wybawiający swój lud od strachu przed śmiercią, ale pokonujący samego złego.

Ale zauważ ponownie, jak autor Listu do Hebrajczyków wprowadza temat Christus Victor. Ponieważ dzieci Boże dzielą się ciałem i krwią, w rzeczywistości grecki mówi krew i ciało, ale nie można tego przetłumaczyć w ten sposób, ponieważ nie mówimy w ten sposób. To idiomatyczne w języku angielskim i ma to samo znaczenie.

Ponieważ dzieci mają udział w ciele i krwi, On sam, Syn, podobnie uczestniczył w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć diabła i wyzwolić swój lud. Wcielenie jest niezbędnym warunkiem wstępnym dzieła Chrystusa, czy to w obrazie drugiego Adama, czy też w przedstawieniu Chrystusa, naszego obrońcy, czy też w wielkim języku kapłaństwa w Liście do Hebrajczyków, ponieważ jest to trzeci obraz odkupienia. Odkupienie jest używane w wąskim sensie w teologii, aby oznaczać ten sam obraz wykupienia niewolników na mocy ceny odkupienia i uwolnienia ich.

Jest również używane w bardziej ogólnym sensie zbawienia, więc użyłem go tutaj. Nie chodzi o wąskie znaczenie odkupienia, ale szersze znaczenie zbawienia. Trzeci obraz to werset 17 rozdziału 2 Listu do Hebrajczyków.

Jeden rozdział, drugi Adam, Christus Victor, motyw kapłański. Każdy z tych obrazów zaczyna się od wcielenia. Dlatego musiał być pod każdym względem podobny do swoich braci, aby mógł stać się miłosiernym i wiernym arcykapłanem w służbie Boga, aby dokonać przebłagania.

To drugie z czterech zastosowań tego słowa, Rzymian 3:25, 1 Jana 2:2, 1 Jana 4:10. Tutaj w Hebrajczyków 2:17, jako kapłan, Jezus dokonuje przebłagania za grzechy swojego ludu, a także, ponieważ cierpiał, pomaga tym, którzy są kuszeni. Ale raz jeszcze, musiał stać się podobny do swoich braci pod każdym względem. To piękna proza mówiąca o wcieleniu Syna Bożego.

W Liście do Hebrajczyków 2 autor przedstawia zatem dzieło zbawienia Chrystusa za pomocą trzech obrazów. Chrystus jest drugim Adamem. Chrystus jest Zwycięzcą.

Chrystus jest naszym wielkim arcykapłanem. Autor rozpoczyna każdy obraz opowiadaniem o wcieleniu. Jest to oczywisty warunek wstępny krzyża Jezusa i pustego grobu.

Wcielenie Jezusa zbawia. Łukasz 2.11, pasterze na polu są wstrząśnięci tym jasnym światłem. I jeden anioł, gdyby dobry Pan posłał całą kompanię aniołów, mogłoby tam być kilku martwych pasterzy, kilku katatonicznych pasterzy.

Więc jest bardzo delikatny. Światło? Thomas Edison jeszcze nie zrobił swojej rzeczy. Jasne światło, chwala Boga w ciemności.

To piękne obrazy, prawda? I tak czy inaczej, anioł mówi, nie bój się. Przynoszę ci dobrą nowinę o wielkiej radości. To będzie dla wszystkich ludzi.

Łukasza 2:11, bo dziś narodził się wam w mieście Dawida, Betlejem, Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan. Nawet wprowadzając tę historię, prawda? We wstępie do niej powiedział już, że jest Zbawicielem. Mówi o jego narodzeniu, a następnie o byciu Zbawicielem.

Oczywistym jest, że wcielenie ma na celu zbawienie. Galacjan 4 :4 i 5, w pełni czasu Bóg posłał swego syna, który narodził się z niewiasty — odniesienie do Maryi i dziewiczego poczęcia.

Urodzeni pod prawem. Dlaczego? Aby odkupić tych pod prawem, abyśmy mogli otrzymać adopcję za synów. I właśnie przyjrzelśmy się Hebrajczykom 2:14-15, ponieważ dzieci dzielą się ciałem i krwią.

On również, syn Boży, boski tytuł w Hebrajczyków 1, przyjął te same rzeczy, ciało i krew, aby mógł umrzeć. Bóg w niebie nie może dokonać zadośćuczynienia. Bóg na ziemi, Bóg-człowiek, dokonał zadośćuczynienia.

Wcielenie jest niezbędnym warunkiem wstępnym do osiągnięcia zbawienia przez Chrystusa. Czy wcielenie Chrystusa zbawia? Tak, ale musimy być ostrożni. Czy wcielenie samo w sobie zbawia? Odpowiedź brzmi: nie.

Zbawienie nie przychodzi automatycznie do ludzkości, gdy wieczny syn Boży staje się człowiekiem. Wschodnia ortodoksja wydaje się czasami odpowiadać na to pytanie twierdząco. Słusznie podkreślają cud wcielenia, i my również powinniśmy to robić, a jednak samo wydarzenie nie zbawia.

Jest to niezbędny warunek wstępny krzyża i pustego grobu. Czy wcielenie zbawia jako niezbędny warunek wstępny dla zbawczych czynów, które następują? Tak. Tylko bosko-ludzki odkupiciel by to zrobił.

Gdyby syn nie stał się człowiekiem, nie mógłby żyć bezgrzesznym życiem, umrzeć i zmartwychwstać, aby wyzwolić swój lud. Nie mógłby wstąpić, zasiąść po prawicy Boga i wylać Ducha Świętego. Nie mógłby wstawiać się za nami i z pewnością nie mógłby przyjść ponownie.

Philip Hughes w pamiętny sposób podkreśla związek, związek między wcieleniem a zbawczym dziełem Chrystusa. Ale Betlejem, które właśnie wychwalał jako miejsce

wcielenia, tak mało prawdopodobne, jak było, całe wydarzenie jest mało prawdopodobne. Bóg ogłosił narodziny swojego syna największym królom świata.

Nie, pasterzom. Biednym, obdartym pasterzom. Czyj charakter był taki, stypendium jest tutaj dyskutowane, ale wydaje się, że ich słowo nie zostało przyjęte w sądzie.

Bóg objawia im narodziny swojego syna. O tak, o tak. To pokazuje łaskę Boga.

On idzie do pokornych, a oni odpowiadają. Idą, a potem rozgłaszają słowo. Pan ma poczucie humoru.

Betlejem nie jest całą historią, mówi Philip Edgecumbe Hughes. Narodziny, które tam miały miejsce, nie były celem samym w sobie, ale środkiem do celu. Celem, do którego Betlejem było środkiem, była Kalwaria.

A jeśli Betlejem nie jest postrzegane w bezpośrednim związku z Golgotą, jego prawdziwy cel i znaczenie zostają pominięte. Kołyska była początkiem drogi, która prowadziła do krzyża, a cel przyjscia Chrystusa został osiągnięty nie w kołysce, ale na krzyżu. Tak więc Jezus ogłosił się synem człowieczym i przyszedł, aby oddać swoje życie jako okup za wielu, Mk 10:45. A św. Paweł głosił w 1 Tymoteusza 1:15, że Chrystus Jezus przyszedł na świat, aby zbawić grzeszników.

Amen. Bezgrzeszne życie Chrystusa jest drugim niezbędnym warunkiem zadośćuczynienia. Bezgrzeszność Chrystusa obejmuje dwa elementy, według Donalda MacLeoda w jego wspinałej książce o osobie Chrystusa.

Po pierwsze, Chrystus był wolny od rzeczywistego grzechu. Nie zdradza żadnej świadomości winy. Nigdy nie modli się o przebaczenie.

Nigdy nie przyznaje się do niedociągnięć. Przeciwnie, wszystko co zrobił, pomyślał lub powiedział było zgodne z wolą Boga. Wypełnił całą sprawiedliwość, jak powiedział Janowi Chrzycielowi, Ewangelia Mateusza 3.15. Po drugie, był wolny od wrodzonego grzechu.

Nigdzie w strukturach jego bytu nie było grzechu. Szatan nie miał na nim żadnego oparcia. Nie było pożądania.

Nie było powinowactwa z grzechem. Nie było skłonności do grzechu. Nie było możliwości pokusy od wewnątrz.

Z zewnątrz? Tak. Z wewnątrz? Nie. W żadnym razie nie upadł, a w żadnym razie jego natura nie była zepsuta.

Aż do XIX wieku było to niemal jednomyślne wyznanie Kościoła chrześcijańskiego. Donald MacLeod ma rację. Izajasz, jak widzieliśmy, gdy przyjmowaliśmy biblijne brzmienia, przepowiedział, że nadchodzący sługa Pana nie będzie stosował przemocy i nie będzie podstępny w jego ustach.

Dlatego On, sprawiedliwy, mój sługa, chciał wielu uznać za sprawiedliwych i ponieść ich, ponieść ich nieprawości. Izajasz 53 wersety 9 i 11. Wszystkie części Nowego Testamentu świadczą, że aby dokonać tego zbawczego dzieła, syn slash slave był bez grzechu.

Ewangelie. Dziecko, które się narodzi, Gabriel, mówiąc w imieniu Boga, powiedział Maryi, że będą nazwani świętymi, synem Bożym, Łukasz 1:35. Do kogo pójdziemy, mówi Jan.

Apostoł. Masz słowa życia wiecznego. Może to Piotr, przepraszam.

Jana 6:68, 69. Jeden z uczniów mówi do Jezusa: Do kogo pójdziemy, Panie? Ty masz słowa życia wiecznego, a myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Bożym. Księga Dziejów Apostolskich.

Piotr nie przebiera w słowach, gdy głosi ewangelię. Jego żydowscy słuchacze muszą zostać przekonani, a on ich po prostu przedstawia. Cytat Dzieje Apostolskie 3:14.

Ale wy zaparliście się świętego i sprawiedliwego, a prosiliście o darowanie wam mordercy. Odniesienie do Barabasa. Wiele razy Jezus jest nazywany świętym sługą Boga.

Jeszcze jedno odniesienie. Mam ich tu sporo dla Maxa. Bo naprawdę w tym mieście, powiedział Piotr, zgromadzili się przeciwko Twojemu świętemu słudze, Jezusowi, którego namaściłeś.

Modli się do Ojca, zarówno Heroda, jak i Poncjusza Piłata, wraz z poganami i ludami Izraela. Dzieje Apostolskie 4:27. Paweł, przynajmniej w jednym miejscu, 2 Koryntian 5:21 mówi, że Bóg dla nas uczynił grzechem Tego, który nie znał grzechu, który nie znał grzechu.

Abyśmy się stali w nim sprawiedliwością Bożą. Listy powszechne, Hebrajczyków 4:15. Nie mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz takiego, który został doświadczony pod każdym względem, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu.

List do Hebrajczyków 4:15. 1 List Jana 2:1. A jeśli by ktoś zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, sprawiedliwego. 1 List Jana 2:1. Mógłbym mnożyć odniesienia.

Nie będę. Objawienie 3:7. Wszystkie części Nowego Testamentu. Świadczy o bezgrzeszności Zbawiciela i anioła kościoła w Filadelfii, prawda? Cytuj, słowa świętego, prawdziwego, który ma klucz Dawida, który otwiera i nikt nie zamknie, który zamyka i nikt nie otworzy.

I dalej, aby dać słowa Jezusa. Objawienie 3:7. Nie tylko wszystkie części Nowego Testamentu, trochę w Starym Testamencie, ale wszystkie części w Nowym, jak możemy się spodziewać, gdy przyjdzie Odkupiciel, świadczą o Jego bezgrzeszności. Ale badanie różnych aspektów życia Jezusa daje ten sam wynik: Jego sprawiedliwość przed narodzeniem.

Jak widzieliśmy, Bóg ogłosił, że będzie świętym synem Boga. Łukasza 1:35. Jednym słowem, Izajasz prorokuje, że nie było podstępu w jego ustach.

Izajasz 53 9. Podobnie Piotr potwierdza, cytując Izajasza, że w jego ustach nie znaleziono podstępu. Gdy go znieważano, nie znieważał i nie wracał. Gdy cierpiał, nie groził.

1 Piotra 2:22-23. Rzeczywiście, jak widzieliśmy, Paweł pisze, że dla nas uczynił grzechem Tego, który nie znał grzechu. Oznacza to doświadczalnie, abyśmy w Nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą.

2 Koryntian 5:21. Piotr oświadcza, że nie popełnił grzechu, ale nadal powierza się Temu, który sędzi sprawiedliwie. 1 Piotra 2:22-23.

Każdy aspekt ziemskiego życia syna Bożego ukazuje jego bezgrzeszność, jego charakter. Nic więc dziwnego, że Nowy Testament wielokrotnie świadczy o jego czystym i świętym charakterze. Święty i sprawiedliwy, Dzieje Apostolskie 3:14.

Twój święty sługa Jezus, Dzieje Apostolskie 4:27, 4:30. Sprawiedliwy, Dzieje Apostolskie 7:52, Dzieje Apostolskie 22:14. Sprawiedliwy, 1 Piotra 3:18.

Jezus Chrystus sprawiedliwy, 1 Jana 2:1. Święty, 1 Jana 2:20. On jest czysty, 1 Jana 3:3. W nim nie ma grzechu, 1 Jana 3:5 i 6. On jest sprawiedliwy, 1 Jana 3:7. Święty, Objawienie 3:7. Kończę moją sprawę. Różni świadkowie, to znaczy różne osobowości, dobre i złe, świadczą o moralnej prawości Jezusa Chrystusa.

Demony spotykają Jezusa, nieczysty duch w człowieku woła, co ty masz wspólnego z nami, Jezusie z Nazaretu? Czy przyszedłeś nas zniszczyć? Wiem, kim jesteś. Ironią jest to, że demony wiedzą lepiej niż biedni uczniowie. Ty jesteś świętym Boga, Marek 1:24.

Uczniowie, Piotr, rzecznik dwunastu, nie Jana, ale Piotr powiedział: Panie, do kogo pójdziemy? Ty masz wieczność, Ty masz słowa życia wiecznego, a my wierzymy i poznaliśmy, że Ty jesteś Świętym Boga, Jana 6:68:69. Wrogowie, gdy zamknięci w słownej walce z żydowskimi przywódcami, którzy chcieli Go ukamienować na śmierć, Jezus mówi: który z was przekona mnie o grzechu? Rzymian 8:46. I zakładasz się, że gdyby mogli, to by to zrobili.

Niezależnie od tego, czy są to istoty ludzkie czy upadli aniołowie, przyjaciele czy wrogowie, świadkowie zgadzają się, że Jezus z Nazaretu jest świętym Boga. Pismo łączy się nie tylko z bezgrzesznością Jezusa, ale także z jego zbawczym osiągnięciem. Posłuchaj wymownych słów Philipa Hughesa.

Doskonałość Jezusa nie była więc tylko doskonałością bytu, ale doskonałością stawania się. Pierwsza była podtrzymywana przez drugą, ponieważ stopniowo umacniał to, kim był i kim musiał być. Ale w żadnym sensie doskonalenie Jezusa nie postępowoło od niedoskonałości do doskonałości.

Gdyby kiedykolwiek był niedoskonały lub choćby na chwilę popadł w nieposłuszeństwo, zawiódłby we wszystkim, czym przyszedł być i co miał zrobić. Stałby się pierwszym Adamem, którym się stał. Niezdolny zatem do zbawienia innych, sam potrzebowałby zbawienia.

Mówi z szacunkiem, oczywiście. Wcielenie nie było wygodną wycieczką ani przyjemną przerwą. Nie bierzemy wystarczająco pod uwagę jego ekstremalnego kosztu cierpienia i udręki dla Tego, który jest wiecznym synem Boga, obrazem, na podstawie którego jesteśmy ukształtowani, ani nie przypominamy sobie, jak powinniśmy stale, że doskonałość posłuszeństwa została ustanowiona przez cierpienie nie dla niego, ale dla nas, dla nas ludzi i dla naszego zbawienia.

Ponownie, cytując starożytne wyznania wiary, jakie znaczenie teologiczne ma bezgrzeszność Chrystusa? Pismo mówi nam, Izajasz już nam mówi, 53:11, przez swoją wiedzę sprawiedliwy, mój sługa, sprawi, że wielu zostanie uznanych za sprawiedliwych, jak? On jako i on poniesie ich nieprawości. Izajasz 53:11, już Izajasz łączy czystość Jezusa i Jego dokonanie zadośćuczynienia. Dla naszego dobra Bóg uczynił grzechem tego, który nie znał grzechu, abyśmy w nim mogli stać się sprawiedliwością Bożą.

Nasze usprawiedliwienie zależy od sprawiedliwości samego Jezusa. Oczywiście, także od jego śmierci. Cały sens, który teraz przedstawiam, polega na tym, że istnieją dwa zasadnicze warunki wstępne zbawczego zadośćuczynienia Jezusa: jego wcielenie i jego bezgrzeszność.

Wykazuję tymi cytatami z Pisma Świętego, że samo Pismo uważa Jego bezgrzeszność za warunek zadośćuczynienia. Nie mamy arcykapłana, który nie byłby w stanie

współczuć naszym słabościom, lecz takiego, który został wystawiony na próbę pod każdym względem, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.

Bezgrzeszność Jezusa poprzez pokusę, której nigdy nie poznamy. Diabeł jeden na jeden, oby nigdy nie było, o Panie, nigdy nie zgrzeszył. To kwalifikuje go jako naszego wielkiego arcykapłana, który da nam łaskę i miłosierdzie, gdy będziemy tego potrzebować.

Chrystus również cierpiał, napisał Piotr, raz za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przyprowadzić do Boga. Sprawiedliwość Chrystusa kwalifikuje Go do bycia naszym zastępcą, 1 Piotra 3.18. A jeśliby ktoś zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, orędownika, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego, 1 Jana 2:1. Wiecie, że On się objawił, aby zgładzić grzechy, a w Nim nie ma grzechu, zgodnie z 1 Jana 3:5. To imponujący zbiór fragmentów od Izajasza do Pawła, autora Listu do Hebrajczyków, Piotra, Jana, a w ostatniej księdze Biblii, którą również uważam za napisaną przez Jana, sprawiedliwość Jezusa jest głoszona i powiązana z Jego zbawczym osiągnięciem. Dlatego w różnych kontekstach, różnymi słowami, w różnych czasach i w różnych celach, Izajasz, Paweł, autor Listu do Hebrajczyków, Paweł i Jan, Piotr i Jan wszyscy głoszą to samo przesłanie.

Tylko bezgrzeszny Syn Boży może być Zbawicielem świata. Robert Latham słusznie podsumowuje, wnikliwie, słusznie również, ale wnikliwie podsumowuje tę wiadomość. W Nowym Testamencie znajduje się spójne świadectwo bezgrzeszności Jezusa.

Dla człowieka, pisarze Nowego Testamentu uważają to za niepodważalne. Oczywiście, Jezus jest w pełni człowiekiem i nie byłoby zbawienia, gdyby Słowo nie stało się ciałem. Ale czy pełne i prawdziwe człowieczeństwo wymagało grzeszności? Odpowiedź na to pytanie musi brzmieć: nie.

Tak jak Adam, gdy został stworzony, był w pełni człowiekiem, ale bezgrzesznym, tak drugi Adam, który zajął miejsce Adama, nie tylko rozpoczął swoje życie bez grzechu dzięki dziewiczemu poczęciu, ale kontynuował je bez grzechu. Adam został skuszony w pięknym ogrodzie i uległ. Drugi Adam został skuszony na ponurej pustyni, a jednak zwyciężył.

Mateusza 4:1 do 10. Łukasza 4:1 do 12. Ponownie, ostatecznym celem naszego zbawienia jest ostateczne wyzwolenie od grzechu i jego konsekwencji.

Życie i prawość zastąpią śmierć i potępienie. Czy będziemy przez to mniej niż w pełni ludźmi? W rzeczywistości będzie odwrotnie. Będziemy spełnieni jako mężczyźni i kobiety, przekształceni na obraz Boga.

Założenie w Nowym Testamencie, że prawdziwe człowieczeństwo Chrystusa obejmuje całkowitą bezgrzeszność, jest zgodne z podstawowymi antropologicznymi i soteriologicznymi naukami całej Biblii. To znaczy, że pasuje do biblijnej doktryny człowieczeństwa i jest niezbędne, aby Chrystus mógł wykonać swoje zbawcze dzieło. Rzeczywiście, wcielenie i bezgrzeszne życie Jezusa są niezbędnymi warunkami wstępnymi odkupienia upadłych synów i córek Adama.

Wcielenie było niezbędne do dokonania dzieła zbawienia. Konieczne było, aby Syn Boży stał się człowiekiem, aby zbawić swój lud od grzechów. Podobnie Chrystus musiał żyć bezgrzesznym życiem, aby dokonać odkupienia.

Grzesznik nie jest w stanie uratować grzeszników. Tylko bezgrzeszny Zbawiciel to zrobi. W tym względzie bezgrzeszne życie Pana Jezusa zbawia, jak podkreśla John Stott, cytując: „jego posłuszeństwo było niezbędne do jego zbawczego dzieła.

Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego wielu stanie się sprawiedliwymi”. Rzymian 5:19. Gdyby nie posłuchał, zbaczając choć o cal z drogi woli Bożej, diabeł zyskałby punkt zaczepienia i zniweczył plan zbawienia.

Ale Jezus posłuchał, a diabeł został pokonany. Tak więc odmówił zarówno nieposłuszeństwa Bogu, nienawiści do swoich wrogów, jak i naśladowania sposobu, w jaki świat posługuje się swoją władzą. Swoim posłuszeństwem, miłością i łagodnością odniósł wielkie moralne zwycięstwo nad mocami zła.

Pozostał wolny, nieskażony, bezkompromisowy. Diabeł nie mógł go opanować i musiał przyznać się do porażki”.

Choć wcielenie i Chrystus w tym życiu są nieodzowne, nie zbawiają same w sobie. Są raczej niezbędnymi warunkami wstępnymi dla centralnych wydarzeń zbawczych Chrystusa, jego śmierci i zmartwychwstania. Wydarzenia te będą przedmiotem naszego następnego wykładu.

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o Chrystusowych Dziełach Zbawczych. To jest sesja 10, Dziewięć Zbawiennych Wydarzeń Chrystusa, Część Druga, Podstawowe Warunki Wstępne, Wcielenie i Bezgrzeszne Życie Jezusa.